

монашески живот за целия Изток. В тях той строго забранява на монасите употребата на месо. Във време на пости монасите трябва да се въздържат също така и от риба, масло и вино. Главната храна на монасите била, разбира се, хлябът. Давало им се всеки ден по две хлебчета, които, по свидетелството на Касиян, тежали един фунт или 12 унции. Единият хляб се изяждал около 3 часа след обяд, а другият - след залез слънце. По-старите монаси се задоволявали само с едно хлебче. Преп. Иларион Велики от 31 до 35-годишната си възраст ядял ежедневно не повече от 12 люта ечемичен хляб.

За причестяването в древност. - "Не само в апостолските времена, но и през първите векове изобщо било обичай ежедневното причестяване на християните. Така било поне в някои църкви. В Североафриканската църква съществувал такъв обичай: в неделен ден, след приемане причастие, християните вземали със себе си частици от Евхаристията и за дома: с тези частици те се причестявали ежедневно - сутрин, по време на утренните молитви, пред началото на дневния труд, освещавайки се по такъв начин за целия ден; до участие в това домашно причестяване се допускали и малки деца. Впоследствие, по различни причини, християните започнали да се причестяват по-рядко, като дошли до мисълта, че следва да се причестяват не иначе, а след достатъчна подготовка за това тайнство. Св. Иполит, съвременник на Тертулиан и св. Киприан (III в.), писал съчинение по въпроса: "Нужно ли е да се причестяваме всеки ден или само в известни времена?"

В IV в. по въпроса за това, колко често следва да се причестяваме, църковната практика много се различавала. В Испания и Рим повечето християни се причестявали ежедневно. В Египет се предоставяло на личното усмотрение на всеки християнин, дали да се причестява със запасни дарове, пазени в дома, всеки ден или през ден. В Кападокия било прието за правило да се причестяват четири пъти през седмицата: в неделя, сряда, петък и събота, а освен това и в дните, когато се чествува паметта на мъчениците. На други места изглежда се задоволявали да се причестяват веднъж месечно - в първия неделен ден на всеки месец, или 12 пъти през годината. За Сирската църква св. Йоан Златоуст свидетелствува, че през IV в. тук болшинството християни се причестяват вече само веднъж или два пъти през годината. От V в. обичаят да се причестяват всеки ден или ежедневно да приемат св. Евхаристия, сутрин преди всяка друга храна, все повече и повече преминава в аскетическия живот, в манастирите и пустините." (Разкази от историята на християнския аскетически живот. - Душеполезно чтение, декабрь, 1883 г., 405-406)

